

Instituts de nois anormals

(LLUR GRAN NECESSITAT)

Els homes van cars. En neixen pocs, cada dia menys; en moren un bon nombre abans d'arribar a l'any de vida; en moren molts a la primera infància i a la joventut; i a la mitja edat ja es tornen vells i es moren. Encara que només fos per això cal aprofitar els homes que resisteixen aquestes empentes de la mort, i fer donar a cada home el màxim de rendiment de què sigui capaç. No podem dilapidar la humanitat ni prescindir de conrear-la.

Diem això perquè els que seguien de prop les facècies de la guerra europea, creien que tot el que la guerra hagués propulsat de bo, els homes de la post-guerra ho aprofitarien; i com que entre el bo que la guerra va impulsar, hi havia això de l'aprofitament dels homes, era d'esperar que els homes de la post-guerra farien alguna cosa per aprofitar-los. Això de l'aprofitament dels homes durant la guerra podria semblar una mica paradoxal si no ho expliquessim, recordant com en els laboratoris de psicologia experimental es treballava per a formular *tests* que servissin d'estímul a determinades aptituds i facultats amb el fi de fer-los ressortir en determinats exercicis, de poder-los valorar, i posteriorment, fer-los servir per a una classificació dels homes al servei de la guerra.

Recordem que per la guerra tothom era bo, fins els esguerrats físics i àdhuc els esguerrats de la intelligència i de la ment. La norma era que en el món no hi ha res inútil i menys entre els homes (encara que sembli mentida), i que tothom és apte per a treballar, mentre a cadascú se li endevini el treball per al qual és bo,